

Apl (Lk) 2476

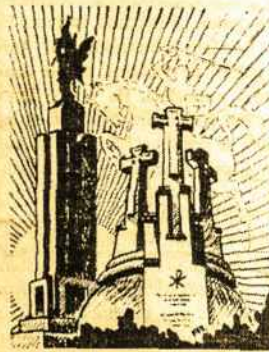
TĖVIŠKĖS AIDAI

Serving the Lithuanian Community for over 51 years

Nr 15 (2391) 2007 RUGPJŪTIS - AUGUST 8

This fortnightly newspaper was mailed on Wednesday, August 8, 2007

mgestautas@hotmail.com

**AR DAUG AKIMIRKŲ,
KUOMET NEGUDRAUDAMI
PATYS SU SAVIMI, GALIM
PASAKYTI: GERA?**

Keista: metams bėgant regis, kad jų atsiranda vis daugiau. Žinia, kad tik iliuzija "Mes išmokome saugoti tai, kas mums brangu, mes jau patyrėm, kas yra praradimai. Todėl sentimentaliai apsidžiaugiam, suradę senos striukės kišenėj pamirštą daiktą iš laimingo meto...

Todėl kitų, o ir mūsų pačių ydos nebedrasko sielos - ji ją lyg paukštis nusileidžia kantri išmintis ir švelni ramybė.

Mes jau įvaldėm slaptąją dėsni: pasinėrę žalio vasaros švieson ir skaidriom vakaro ramybėj, galim sustabdyti laiką; trumpos akimirkos šaltinį pasisemt jėgų, gyvenimo pilnatvės.

Ir vėl... gyventi ligi kitos vasaros. Nes šviesi akimirka - Dievo šypsny, angelo prisilietimas - apšviečia ne tik mus, bet ir tuos, kurie šalia mūsų...

Atlaidų Lietuva

Jeigu ką nors iš mūsų tradicijų verta įrašyti į visokius UNESCO sąrašus kaip unikalų ir saugotiną dalyką, tai nebus nieko tinkamesnio už atlaidus.

Ten reikėtų vežti turistus, besidairančius šios šalies paveiklo. Ten vis dar sušmėžuoja Lietuva, neapkrumta politikų ir verslininkų, bent valandėlei išsprūdusi iš visokios bjaurasties gniaužtų. Kol šventoriais vinguriuos procesijos, kol švies baltosios skarelės ir vaikų rankose tirps jau daugiau nei šimtmetį savo skonio nekeičiantys krakmoliniai atlaidų saldainiai, tol mes būsimė mes.

Kiti religiniai festivaliai, kokios nors jaunimo dienos ar dvasinio atsinaujinimo stovyklos, visada dvelks instituciniu ir ideologiniu spaudimu, projektų vykdymu, tiesiog banalybe. Atlaidams tatau negresia. Čia juk veikia dangaus šventieji. Jie patys metai po metų viską organizuoja ir sukveičia dalyvius, programa per amžius vienoda, patikrinta, pataikanti į dešimtuką.

Iš tiesų pataiko. Tik per atlaidus vienoje Vilniaus krašto parapijoje galėjau išgirsti paauglį lenkiškai man kuždant į ausį, kad jo nuodėmė - per didelis materializmas. Taip ir žagtelėjau. Iš kur jam tai šioje visuomenėje? Arba pavartyk Romualdo Požerskio kelis dešimtmečius gaudytus Lietuvos atlaidų kadrus. Ar kur kitur būtų beužtiksi tokių nežemiško grožio veidų, senų ir jaunų? Net buteliuką laikanti ranka kitokia nei per valstybines šventes. Ir šiaudien dar, žiūrėk, atpažįsti šventoriuje ant

Julius Sasnauskas.

kelių parpuolusį kokį naujųjų paežerės dvarų gyventoją. Ne dėl to gražu, kad klūpo, bet kad žvelgia čia ne taip, kaip televizoriaus ekrane.

Ir nenuostabu: juk atlaidai. Viena lietuviška enciklopedija paaiškina, jog tai esanti „baumės atleidimo šventė“.

Anie šventieji, atlaidų organizatoriai, neriasi iš kailio, kad būtume įtraukti į atleidimo ir susitaikinimo srovę. Netgi tuomet, kai kepina saulę ar pliaupia lietūs, kai pastebi organizavimo spragas ir prastą skonį, kai įkyri ubagai ir kromelninkai, kai neišmanai katekizmo subtilybių ir nelabai tesupranti, kas ringuojama iš sakyklos. Čia viskas taip sunarstyta, kad imi ir pasiduodi įtarimui, jog kažkas už scenos nuolat plėšo tavo skolų raštus. Pamato tavyje tai, ko turbūt nė pats neįtari esant.

Kunigui, kuris suka ratą aplink bažnyčią su monstrancija rankose, čia būna niekam nepriylgstamas patyrimas. Tarsi aprodytum Viešpačiui, išvaduoatam iš tabernakulio tamsybių, šio pasaulio ir jo gyventojų gražumą. Juk jam, karalių karaliui, puošėsi mergaitės, moteriškės

rišosi skareles, traukė iš stalčių pigius kvėpalus, vyrai skutosi ir šveitė batus. Ar galėtume nebeapatikti mieliausiam Jėzui? Nešant monstranciją jos langelyje aplink ostiją atsiranda plyšys, ir žiūrėdamas pro jį tariasi sekąs paties Dievo žvilgsnį. Virš šventoriaus tvoros kyšanti arklio galva, jis irgi kaip šv. Antano laikais lenkiasi tikrajam Kristaus buvimui. Vėjas plėšia procesijos vėliavų kaspinus, kartais tai būna lyg kryžiaus nešimas, vyrams reikia įtempti visas jėgas, kad nulaikytų sunkų kotą. Klapčiukai vėl susimaišė skambindami varpeliais, bet jų linksmumas net patį dangų galėtų užkrėsti. Gėles barstančios mergaitės per daug skubėdamos nukrypo į šalį nuo takelio ir gauna barti nuo savo griežtos mokytojos.

Viešpačiui, kuris eina gėlių ruožu, irgi tenka sukti šalin, nebe pirmą kartą jo kelias vingiuoja, kad būtų kartu su mumis, kad mus pasivyti jo atleidimas. Ir taip monstrancijos langelis lyg koks pasakiškas žiūronas rodo stebuklą po stebuklo.

Kitados Petras Repšys stovėdamas šventoriuje neištverė ir puolė ant popieriaus lapelių dėlioti tas atlaidų procesijos figūrėles. Želvoje per Žolinę. Visi suraišioti tarpusavyje ir su aukštybėmis. Šventųjų nupintos virvelės mums gelbėtis. Dabar jis prašosi nuvežamas į Žemaitiją, kur per atlaidus tebemušami būgnai ir puolama kniūpsčiom ant žemės. Pro šalį vieškeliu dulka šaunus tarybinis traktorius, turėtų

išgašdinti, o žemaičiai nė krust. Guli kaip gulėję. Traktorius seniai nudardėjo į pragarus, pasifiko tik tie, kurie buvo parpuolę dulkėse.

Skundėsi andai savo laiškuose ir uolius Reformacijos šauklys Martynas Mažvydas, kad jo parapijiečiai nukrypsta nuo tikrojo tikėjimo ir per Nemuną keliaują į popiežininkų atlaidus Jurbarke ar Skirsnemunėje. Matyt, dėl tų pačių krakmolinių saldainių, saldaus bausmių dovanojimo, kurį surengia šventieji.

Atlaidų stebuklui lemta išlikti. Vien to žodžio kartojimas nejučia gydo mūsų sielas. Ir posmai brangiai tėvynei, daug kur jau neįmanomi, ten vis dar dėliojasi. Pakvietimai bus išsiuntinėti. Šią vasarą dar matysime šv. Oną ir Mariją Magdalietę, atgailaujančią Jėzaus ieškotoją, ir šv. Roką su jo išganinga žaizda, ir dangun paimtą meilingąją Mergelę, ir apaštalą Baltramiejų, mojančių išskrendantiems gandrums. Viskas seniai pritaikyta gyvenimui gaivinti. „Panorama“

Paskelbta popiežiaus žinia ateinančių metų Pasaulinei jaunimo dienai besirengiančiam jaunimui

Paskelbta popiežiaus Benedikto XVI žinia jaunimui, besirengiančiam ateinančių metų Pasaulinei jaunimo dienai, kurios kulminaciniai renginiai, dalyvaujant Šventajam Tėvui, vyks Australijos Sidnėjaus mieste, 2008-ųjų liepos 15-20 dienomis.

Ateinančių metų Pasaulio jaunimo dienos tema: „Kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite jos galybės ir tapsite mano liudytojai“ (Apl 1, 8). Dėl to ir viso pasaulio jaunimui adresuotame Popiežiaus laiške kalbama apie Šventąją Dvasią, kuri yra kiekvieno krikščionio asmeninio liudijimo ir visos tikėtinųjų bendrijos gyvenimo gaivintoja.

Pirmajame iš aštuonių laiško skyrių. Šv. Tėvas prisimena nepaprastus išgyvenimus, kuriuos jam teko patirti pirmaisiais savo pontifikato metais Vokietijos Kelne

vykusiame susitikime su pasaulines dienas švenčiančiu jaunimu ir mini iki 2008 metų jaunimo dienos vedusį kelią, kuriame 2006 ir 2007 metų jaunimo dienose, švestose vietiniu mastu, vyskupijose, irgi buvo medituojamas Šventosios Dvasios slėpinys.

Antrasis popiežiaus laiško skyrius pavadintas: „Šventosios Dvasios pažadas Biblijoje“. Prieš žengimą į dangų, Jėzus pažadėjo savo mokiniams atsiųsti Šventąją Dvasią. Sekminių dieną nužengus Šventajai Dvasiai gimė Bažnyčia. Tačiau Šventosios Dvasios nužengimo išsipildęs Dievo pažadas siekė kur kas senesnius laikus, jį skelbė ir jo išsipildymui ruošė visas Senasis Testamentas. Jau pirmajame Senojo Testamento puslapyje skaitome, kad „vėjas iš Dievo dvelkė viršum vandenų“

(Pr 1,2). Ezekielis savo garsiojoje pranašystėje kalba apie sudžiūvusius kaulus, kuriems Dievo dvasia grąžins gyvybę. Pranašo Joelio lūpomis Dievas pažada išlieti savo dvasią ant visos žmonijos ir žmonių sūnūs ir dukterys pranašaus. Galiausiai, atėjus laiko pilnatvei, Viešpaties angelas paskelbia Nazareto Mergelėi: „Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs ir Aukščiausiojo galybė pridings tave savo šešėliu; todėl ir tavo kūdikis bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi“ (Lk 1, 35). Visi taip pat puikiai prisimename pasakojimą apie Jėzaus viešosios veiklos pradžią, kuomet jis sinagogoje prabilo pranašo Izaio žodžiais: „Viešpaties Dvasia ant manęs, nes jis patepė mane, kad neščiau gerąją naujieną vargdiečiams. Pasiuntė skelbti belaisviams išvadavimo, akliems - regėjimo; siuntė vaduoti prislėgtųjų ir skelbti Viešpaties malonės metų“ (Lk 4, 18-19).

„Sekminės - Bažnyčios misijos pradžia“ - taip pavadinta trečioji jaunimui skirtos Popiežiaus žinios dalis. Popiežius primena du Naujajame Testamente aprašytus Šventosios Dvasios suteikimo mokiniams momentus. Priskėlimo dienos vakarą susitikęs su mokiniais, Jėzus kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią“ (Jn 20, 22). Antrasis momentas - tai pačios Sekminės, kai „staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi pūstų smarkus vėjas. Jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo. Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų“ (Apl 2, 2-3). Baikštūs žvejai tą akimirka tapo drąsiais Evangelijos šaukliais. Net ir priešai stebėjosi kaip nerastingi kaimiečiai sugeba būti tokie drąsūs ir ryžtingi. „Mes negalime tylėti apie tai, ką esame matę ir girdėję“ (Apl 4, 20), - sakė apaštalai. Šitai gimė Bažnyčia, kuri nuo Sekminių dienos iki šiaudien nepaliaudama „iki pat žemės pakraščių“ skelbia Gerąją naujieną.

(Nukelta į 2 psl)

Abejonė

Popiežius
Benediktas

Sutrumpintas Peter Seewald pokalbis su Joseph Ratzinger iš knygos „God and the World“, išleistas 2000 m., serija. Šį kartą jūs dėmesiu mintys apie abejones ir visus – tiek pasauliečius, tiek popiežių - vienodai slegiančių netikėjimo įtaką.

...Vis dėlto daugelis žmonių mano, kad krikščionybė yra ne tiek praktiška, kiek nukreipta į anapusinį gyvenimą religija, kitaip tariant, ji yra tarsi gerų pažymių rinkimas į būsimajame gyvenime saugomą knygą.

Tiesa tai, kad gyvenimas, prasidėjęs po šio, yra krikščioniškos pasaulėžiūros dalis. Jei ją atmesime, tuomet krikščionybė sumažės iki pasaulėvokos, kuri yra vis dar nepaprasta, bet fragmentiška ir nepilna. Jei pažvelgtume į žmogaus gyvenimą tikrai iš septyniadesimties ar aštuoniasdesimties mums čia leistų gyventi metų perspektyvos, tuomet jis mums pasirodytų mirties šurkščiai nukertamas. Taip žvelgiant kyla nepaprastas gyvenimo godulys. Jei dabartinis gyvenimas yra vienintelis įmanomas, tuomet supranta, kad turii žiūrėti, ką iš jo pagriebti ir išpešti iš jo tiek, kiek tik pajėgiu. Negaliu sau leisti atsižvelgti į kitus žmones. Būsimasis gyvenimas duoda vertinimo matą ir suteikia dabartiniam gyvenimui svarbą ir rimtumą, kurių reikia, kad gyvenčiau ne tik šiuo momentu, bet taip, kad gyvenimo pabaigoje suprasčiau, kad jis kažką reiškė, turėjo tam tikrą vertę – ir ne tik man, o bendrąja prasme. Prašymus patenkinantis Dievas nepanaikina mūsų atsakomybės, bet iš tiesų moko mus būti atsakingus. Jis ragina gyventi mums suteiktą gyvenimą atsakingai ir taip galiausiai tapti vertais stoti Jo akivaizdon.

Kristus sako: „Prašykite, ir jums bus duota. Belskite, ir bus atidaryta“. Antra vertus, kai, pavyzdžiui, mano sūnus rengiasi pamokai, jis prašo Dievo padėti. Bet, jei būsime visiškai sąžiningi, jo malda ne visuomet būna išklausiama. Mes prašome, pavyzdžiui, geros sveikatos. Motina to prašo savo vaikui. Vyras to prašo savo žmonai. Mes prašome, kad žmonija stipriai nenusidėtų. Ir mes žinome, kad jokių būdu tai, ko prašome, nėra visada mums duodama. Tam, kuriam šis prašymas yra gyvybės ar mirties klausimas, tai gali tapti rimta problema. Kodėl jis negavo jokio atsakymo arba negavo to, ko prašė? Kodėl Dievas tyli? Kodėl Jis atsitolino? Kodėl vyksta kaip tik priešingai, nei aš norėjau? Atotrūkis tarp to, ką pažadėjo Jėzus ir ką mes patiriame savo gyvenimuose, verčia kiekvieną kartą mąstyti, tai turi poveikį kiekvienai kartai, kiekvienam asmeniui ir net man. Kiekvienam iš mūsų tenka stengtis susirasti atsakymą, kad pabaigoje imtų suprasti, kodėl Dievas jam kalbėjo būtent taip.

Ir koks gi tas atsakymas?

Šv. Augustinas ir kiti didieji krikščionys teigia, jog Dievas duoda mums tai, kas geriausia, net jei mes to iš pradžių nesuprantame. Dažnai mes manome, kad būtum priešingas dalykas tam, kam Jis leidžia vyksti, tikrai būtų mums geriausias. Turime išmokyti priimti šį kelią, kuris, remiantis mūsų patirtimi ir mūsų kančia, yra sunkus, ir pamatyti jį kaip kelią, kuriuo Dievas mus veda. Dievo kelias dažnai labai perkeičia ir performuoja mūsų gyvenimą, tai kelias, kuris mus iš tiesų pakeičia ir ištiesina.

Todėl pasakymas „Prašykite, ir gausite“ tikrai nereiškia, jog galii išsikovoti Dievą kaip savo parankinį, ...kai ko nors užsigeisiu. Arba kuris panaikins kančią ar atsakys į visus klausimus. Priešingai, tai reiškia, kad Dievas neabejotinai girdi mane ir jog tai, ką Jis man duoda, tik Jam žinomu būdu yra kaip tik tas dalykas, kurio man reikia...

Vertė Dalia Zaleskienė
Bernardinai.lt

Užsienio šalies pamokos pasaulio lietuvių vienybei puoselėti

Minint Pasaulio lietuvių vienybės dieną, pravartu plačiau pažvelgti į lietuvių tarpusavio ryšius pasaulyje. Liepos mėnesio pradžioje Demokratinės politikos institutas LR Seimo Užsienio reikalų komitete pristatė parengtą studiją „Airijos, Izraelio ir Lenkijos santykių su išeivija ir emigracijos politikos modelių analizė“. Reikia pasidžiaugti tuo, jog studija puikiai išpildė visus joje keltus uždavinius: parinktos reprezentatyvios šalys, išsamiai atskleista tema, pateiktos naudingos rekomendacijos Lietuvos santykių su išeivija ir emigracijos politikos strategijai. Tuo pačiu, palikta daug erdvės pamąstymams Lietuvai, kuri vis dar stoviniuoja neapsispręsdama, kiek ambicijų, idėjų ir lėšų į tai verta investuoti.

Petras Auštrevičius

su kitų šalių santykių su išeivija palaikymo ir emigracijos politikos formavimo ir įgyvendinimo patirtimi, bet ir skatina kritiškai pažvelgti į mūsų šalyje vykstančius procesus. Turime puikią progą laiku mokytis iš kitų klaidų ir pasiekimų. Išeivija - tai ne tik išvykimai ir praradimai: auganti emigracija priverčia keisti oficialią požiūrį į išeiviją.

Emigracija yra visuomet jautrus klausimas valstybei. Šios temos aktualumą vienbalsiai pripažįsta ir studijos analizės objektų trio: emigracijos ir išeivijos klausimai artimiausiu metu nerizikuoja išnykti iš jų valstybės politikos darbotvarkių. Keletas iliustratyvių faktų: Pasaulyje, įvairiais vertinimais, gyvena 70-80 mln. „airių kilmės“ žmonių. Iš viso priskaičiuojama apie 17-20 mln. lenkų kilmės žmonių, gyvenančių ne Lenkijoje. Įvairiais vertinimais, pasaulyje žydu yra nuo 12,8 iki 18,2 mln., kai tuo tarpu 2005 m. Izraelyje gyveno 5,235 mln. žydu. Ši iškalbinga statistika rodo, jog trijų diasporos tautų patirties pavyzdžiui studijos autoriai parinko neatsitiktinai - galima atrasti nemažai paralelių su Lietuva svarstant tiek politinius, socialinius, ekonominius, tiek psichologinius bei demografinius aspektus. Analizė suteikia galimybę ne tik susipažinti

Kiekvienos iš valstybių ir diasporos santykių raida kiek padrasina - einame jau seniai pramintu taku. Visgi neramu, kad dar per dažnai stoviniuojame šalikelėse: visuomenė vis dar jaučia prieš gerą dešimtmetį Airijoje taikliai kai kurių autorių apibrėžta „sudėtingą pasipiktinimo, pavydo ir neigimo mišinį“ su tam tikra jaučiamos „išdavystės“ priemaiša. Tai, jog mūsų šalyje vis dar gaįs seni mitai išduoda ir faktas, jog dažnas emigraciją laiko nacionalinio nuosmukio ženklu, savotiška išdavyste ir pan. Kitaip tariant, vis dar išgyvename pereinamąjį laikotarpį, kai užsitęsę „didieji debatai“ jau reikalauja aiškaus apsisprendimo veikti. Šalys įrodė sėkmingai išnaudojusios išeivijos potencialą: stiprus išeivijos organizacijų tinklas, įtakingos politinio lobizmo struktūros išeivijoje, nuolatinės finansinės įplaukos iš užsienio, „naujosios partnerystės“ idėjos įgyvendinimas bei (Nukelta į 3 psl)

Paskelbta popiežiaus žinia ateinančių metų Pasaulinei jaunimo dienai besirengiančiam jaunimui

(Atkelta iš 1 psl)

Norėdami suprasti Bažnyčios misiją, - rašo popiežius laiško jaunimui ketvirtame skyriuje, - turime vis grįžti į Paskutinės vakarienės kambarį, kur mokiniai ir Marija drauge meldamiesi laukė pažadėtos Šventosios Dvasios. Kiekviena tikinčiųjų bendruomenė turi semtis įkvėpimo iš šitos gimstančios Bažnyčios ikonos. Visi turime žinoti, kad apaštališkos ir misionieriškos veiklos sėkmė priklauso ne nuo programų ir metodų, bet visų pirma yra bendruomeniškos maldos vaisius. Misija bus tik tuomet sėkminga, kai tikintieji bus „vienos širdies ir vienos sielos“ (Apd 4, 32). Mes visi esame šitos misijos vaisius; mes savyje turime Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios meilės antspaudą.

Penktajame popiežiaus laiško skyriuje kalbama apie mūsų asmeninį santykį su Šventąja Dvasia. Savaimė nevienam kyla klausimas: kas man yra Šventoji Dvasia? Netrūksta krikščionių, kuriems Šventoji Dvasia yra „didžioji nepažįstamoji“. Būtent dėl to, pasiūliau, - rašo Popiežius, - kad rengdamiesi būsimai Pasaulio jaunimo dienai atidžiau pamąstytumėte apie Šventąją Dvasią. Tikėjimo išpažinime sakome: „Tikiu Šventąją Dvasią, Viešpatį Gaivintoją,

kylančią iš Tėvo ir Sūnaus“. Šventoji Dvasia yra šventumo ir tikro gyvenimo šaltinis; Šventoji Dvasia mus pripildo Dievo meilės. Tačiau negana vien tai žinoti, bet reikia būti atviriems Šventajai Dvasiai, reikia ją priimti, kad ji būtų mūsų vadovė ir mūsų sielos mokytoja.

Šeštajame popiežiaus laiško skyriuje kalbama apie sakramentus, pirmiausia apie Sutvirtinimo sakramentą ir Eucharistiją. Krikščionys kartais nelabai suvokia sakramentų svarbą. Po Krikšto, po Sutvirtinimo sakramento, žmogaus gyvenimas kartais pakrypsta toli nuo tikėjimo, o nemažai yra ir tokių krikščionių, kurie kūdikystėje pakrikštyti, taip ir nepriėmė Susitvirtinimo sakramento. Reikia atrasti sakramentų svarbą. Reikia išsąmoninti, kad kas priėmė Krikštą ir Sutvirtinimo sakramentą, tas yra tapęs „Dvasios šventove“. Jame gyvena Dievas ir toks gyvenimas privalo duoti šventumo vaisius. Popiežius taip pat primena jaunimui, kad krikščioniško gyvenimo šaltinis ir viršūnė yra Eucharistija. Dalyvavimas Eucharistijoje krikščioniui yra tarsi vis naujos nuolatinės Sekminės.

Krikščionio asmeniškai išgyvenamas Šventosios Dvasios slėpinys, jos palaikomas malonės gyvenimas kiekviename atskirame žmoguje, turi duoti šventumo vaisius ir bendruomeniniame gyvenime, visuomenėje ir pasaulyje. Apie tai, apie Šventosios Dvasios įkvėpimo besivadovaujančių krikščionių vykdomą Bažnyčios misiją pasaulyje kalbama Popiežiaus laiško septintoje dalyje. Daugelis šiandien klausia: kaip rasti savo vietą neteisingumo ir kančios kupiname pasaulyje? Kaip pasipriešinti egoizmui ir smurtui? Ką daryti, kad mūsų asmeniškai gaunamos Šventosios Dvasios dovanos keistų pasaulį ir teiktų jam palaimą?

Atsakymas yra Kristus ir jo Evangelija. Šventoji Dvasia mus ragina drąsiai eiti į pasaulį ir jam skelbti bei dirbti ir savo gyvenimu liudyti tai, ką mes tikime.

Galiosia aštuntame ir paskutiniame laiško skyriuje popiežius dar kartą kviečia jaunimą į Sidnėjų ateinančiais metais vyksiančios Pasaulio jaunimo dienu renginius. Sidnėjų ateinančiais metais vyksiantis susitikimas tetampa proga pajusti Šventosios Dvasios veikimo jėgą. Kartu tai tebūnie vilties ženklas ir mūsų parama Australijos ir visos Okeanijos Bažnyčiai, nes ir Australijai bei visai Okeanijai būtina atgaivinti savo krikščionišką šaknis. Vatikano radijas

TĖVIŠKĖS AIDAI

ABN 59 479 733 423

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

Redaktorė Marija Gestautienė, email: mgestautas@hotmail.com

Nežiūrint, kad mažėjantis prenumeratorių skaičius ir nuolat didėjančios leidybos išlaidos, prenumeratoriai meta metams liks ta pati - Australijoje \$45, užsienyje \$A90.

Esame dėkingi visiems, kurie kasmet šalia prenumeratorat paskiria auką, ir kurie nepamiršta TĄ savo palikimuose. Tokios visos aukos leidžia laikraščiu gyvuoti. Skelbimai už skilties vieną cm \$4. Užuojautos ir padėkos nuo \$25. Prašome čekius rašyti vardu „Tėviškės Aidai“. (Please write cheques in name of „Teviskės Aidai“.) Nuolatiniamis skelbėjams daroma nuolaida.

Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožūra.

Žinios iš Lietuvos

Tautinis grynumas ar atvira, pasitikinti savimi margaspalvė visuomenė? Kurį scenarijų pasirinktų Lietuva?

Mirtingumas viršija gimstamumą. Jei tokios tendencijos išliks, po 40 metų vienam dirbančiam gali tekti išlaikyti du pensininkus. Jau ir dabar šalies darbo jėgos stygius patiria žalos.

Emigracijos banga iššlavė įvairių specialybių darbininkus, pvz. elektrikus, metalo pjaustytojus, šaltkalvius, mūrinius ir pan.

Bet politikai elgiasi taip, jeigu jie nepastebės šios problemos, ji išnyks. Apie tai nekalba ministrai, nesvarsto šios problemos ir Seimas. Beje, politikai ir emigracijos nematė tol, kol pusė milijono lietuvių neišvyko iš šalies. Ar galima užsimerkti ir galvoti, kad mums niekada neprireiks papildomos darbo jėgos?

Vieni žmonės išvažiuoja iš savo gimto krašto, kiti atvažiuoja, ieškodami geresnio gyvenimo.

Didžiosios šalys seniai suprato, kad be emigracijos negali išspūsti daugelio ekonominės ir, svarbiausia, socialinės problemos. Lietuvai reikia nuodugnai paanalizuoti Prancūzijos patirtį. Iš jos emigruoja jauni žmonės, ką tik universitetus baigę. Bet Prancūzijoje išvykusius niekas nepelkia, priešingai – tikisi, kad jie įgiję patirties vis tiek grįš į savo šalį ir bus jai naudingi. Prancūzija išleisdžia emigrantus iš trečiųjų šalių, nes suporanta, kad jos ūkio augimas be emigracijos taps tiesiog neįmanomas. Panašiai elgiasi ir kitos ES šalys.

Užsienio šalies pamokos pasaulio lietuvių vienybei puoselėti

(Atkelta iš 2 psl)

tinkamas teisinis reglamentavimas. Tai tik keletas potencialiai sėkmingos emigracijos politikos ir santykių su išeiviais plėtojimo rodiklių, liudijančių apie tai, jog teigiamos ekonominės bei socialinės permainos sukuria naują situaciją, kuri emigraciją paverčia „konstruktyvaus dalyvavimo“ proceso dalimi ir suteikia jai pozityvumą.

Įkvepiantis šiuo atžvilgiu Airijos pavyzdys, rodantis, jog „emigracijos“ šalies transformavimas į „imigracijos“ šalį – ne mitas, o didelių pastangų ir reikiamų investicijų rezultatas.

Naudingi studijos pamastymai ir pateikiami faktai neleis sumeluoti – vėluojame. Todėl būtina nedelsiant padaryti reikiamas išvadas ir imtis aktyvios, o ne pasyvios, konkrečios, o ne abstrakčios emigracijos politikos, kurios šiandien pasigenda ne tik ją apibrėžti vis dar bandantys politikai, bet ir iki šiol nesėkmingai ar nepakankamai iniciatyvą prisidėti prie jos formavimo rodantys mūsų išeiviai. Šiandien dar neturime visapusiškos migracijos politikos, koordinuotai veikiančios institucinės sistemos, kuri veiktų išvien su išeivijos bendruomenėmis. Nuolat cituojame Konstitucinio teismo sprendimą dėl dvigubos pilietybės uždraudimo, tačiau iki šiol nesame sau atsakę, ar jau turime savąjį šiuolaikinį „lietuviškumą“ apibrėžimą. Šie ir daugelis kitų aplinkybių, verčia suabejoti, ar

Tačiau ar dabartinė padėtis Lietuvoje bent patenkinama, kai dirba bet kas ir bet kaip? Statybų firmų vadovai skundžiasi nekalifikuotiems darbuotojais, kurių dalis brokdariai.

Be abejo, dar rimtesnė problema – imigrantų integracija. Kad ir kokios geros nuomonės lietuviai būtų apie save, tenka pripažinti, kad Lietuvos visuomenėje rasizmo apraiškos – per daug ES šaliai. *Baisu pagalvoti, jei koki juodaodį pamatys kavinėje keptantį blynus arba tarkuojantį bulves cepelinams?* Smurtiniai išpuoliai prieš kitokios odos spalvos žmonės tik patvirtina keliamas problemas. Prisiminama neintegruoti Vokietijos turkai ar Olandijos musulmonai – bei niepsnaujantis Prancūzijos priemiesčiai. Šiose šalyse kyla daug integravimosi problemų.

Pirmiausia visuomenės įvairumas padės išsivaduoti iš kaimiško stereotipo. Gal pagaliau būtų suprasta, kad tolerancija – tai ne knygų vertybė, o svarbi mūsų gyvenimo realybė? Tiesa, matant, kaip kasmet tos tolerancijos Lietuvoje mažėja net kitai nuomonei, suprantama, kodėl politikai taip bijo atverti duris atvykti svetimšaliams. Pakantumas atsiranda praktiškai susidūriant su kitos odos spalvos, religijos ir kultūros žmonėmis.

pakankamai gerai suvokiame ir vertiname emigracijos klausimų svarbą ateičiai. Vertinant lietuviybės puoselėjimo, lietuvių telkimo ir nacionalinio tapatumo išlaikymo klausimus, akivaizdu, kad nepriimtini bet kokie biurokratiniai užmojai apriboti Lietuvos pilietybės galimybes ištisoms išeivij kartoms.

Tai nedovanotina klaida. Kviečiu Vyriausybę nepasiduoti šiems pavojams, atsisakyti minties tai spręsti „biurokратиškai tvarkingai“.

Globalaus pasaulio akivaizdoje, esant milžiniškiems, tarpusavyje konkuruojantiems informacijos srautams privalome deramai elgtis ir mes. Palydovinės Lietuvos televizijos transliacijų nebuvimas (tai leidžia sau netgi keletą kartų menkiausiai ekonomiškai išsivysčiusi Armėnija!) yra nepataisoma žala lietuvių bei ir apskritai kultūrinių ryšių su Lietuva palaikymui, jos kultūros „eksportui“. Neabejotinai lietuvių bendruomenių kūrybinis dalyvavimas nuošiant tokias programas yra privalomas.

Kaip rodo studijoje analizuotų valstybių patirtis, nepaisant emigracijos mažėjimo mastų, ji ir toliau išlieka daugelio šalių gyvenimo realija. Taigi ir tai būtina žvelgti iš tolimesnės perspektyvos, formuojant sąlygas tikrai dabarties pasaulio lietuvių vienybei išlaikyti.

JAV spaudos tinklas

Viena gal netgi pasąmoninė priežastis bijoma imigrantų – visuotinis nepasitikėjimas savo tauta. Taip pat noras išlaikyti „gyną lietuvių“ tautą, kurios iš visų pusių tyko visokie pavojai.

Pasaulio istorija rodo, kad daugiausia galimybių išlikti turėjo tos tautos, kurios buvo atviros pasauliui, one nuo jo užsidariusios.

Kinija XV amžiuje turėjo net didesnių potencialų nei Europa. Bet ji ėmė statyti Didžiąją Sieną kuria atsivėrė nuo pasaulio, o Europos tautos vis drąsiau žengė įtolimus kraštus. Tik dabar, kai Kinija atsiveria pasauliui, jos svarba sparčiai didėja, o ne atvirkščiai.

Daugiausia darbo ieškantys imigrantai į Lietuvą atvyksta dirbti

iš Baltarusijos, Ukrainos ir Rusijos.

Bent jau kol kas tikrai į Lietuvą neplūsta šimtai tūkstančių darbo migrantų. Geriausiai atveju – keliolika tūkstančių per metus.

Vienas didingiausių Lietuvos valdovų Gediminas dar XIV a. pradžioje rašė laiškus kviesdamas Europos amatininkus atvykti gyventi į Vilnių. Visi šie atvykėliai pagonims lietuviams buvo svetimoms religijoms, kalbėjo svetima kalba. Bet jau tuomet Gediminas suprato, kad, norėdamas sukurti stiprią valstybę, be svetimšalių neišsiversi. Gedimino laišku rodo, kad didysis kunigaikštis savo tauta pasitikėjo kur kas labiau nei demokratiškai išrinkti dabartiniai politikai. Gal mums vėta pasimokyti bent iš savo istorijos?

Rusų kariškiai po 10 metų pranašauja karą su JAV

Maskvoje nuskambėjo krūpeltėti privertę pareiškimai: rusų kariniai ekspertai parengė kraupų netolimos ateities įvykių scenarijų, pagal kurį JAV užpuls Rusiją siekdama užsitikrinti Sibiro resursų kontrolę. Šaltojo karo šaukliai tikslas aiškus, rašo Vokietijos dienraštis „Die Welt“: „Karas tarp Rusijos ir Jungtinių Valstijų gali kilti jau per artimiausius 10 – 15 metų“, – tvirtina Rusijos generolas majoras Aleksandras Vladimirovas. Jo teigimu būsimojo konflikto tikslai „akivaizdūs jau dabar – paties galingiausio geopolitinio konkurento, turinčio galimybę per 30 minučių nušluoti JAV nuo žemės paviršiaus, pašalinimas“. Generolas teigia, kad JAV siekia perimti Sibiro ir Tolimųjų Rytų resursus ir įbauginti likusį pasaulį „karine pergale ir technologijų bei ginklų galybe“. A. Vladimirovas yra Rusijos karinių ekspertų kolegijos viceprezidentas.

Dienraščio „Komsomolskaja pravda“ surengtame žymių Rusijos karinių ekspertų ir saugumo specialistų susitikime jis kartu su savo kolegomis aptarinėjo, ar JAV pradės karą su Rusija ir jei taip, kodėl ir kada. Šioje diskusijoje dalyvavo buvęs Rusijos generalinio štabo viršininko pavaduotojas generolas pulkininkas Leonidas Ivašovas, šiuo metu vadovaujantis Geopolitinių problemų akademijai, pirmasis Rusijos saugumo, gynybos ir teisėtvarkos problemų akademijos viceprezidentas generolas pulkininkas Viktoras Jesinas ir Politinės bei karinės analizės instituto direktorius Aleksandras Šavarinas. „Die Welt“ pastebi, kad jų pozicija yra nuosaikesnė už Rusijos kariuomenės ir politinio elito atstovų dažnai išsakomas nuomones.

Ginkluotosiose pajėgose nebetarnaujantys kariniai ekspertai gali laisviau reikšti savo mintis įvairiais klausimais. Aiškus signalas V. Putino įpėdiniui Tai, kad jie tokią nuomonę išsakė būtent dabar, susiję su didėjančiais naftos ir dujų eksperto pelnais, sukėlusiais godumo priepuolį. Kariškiai nenori likti nuošalyje dalijantis šalį užgriuvusius turtus. „Die Welt“ teigimu jų pareiškimai tam tikra prasme siunčia žinią būsimaJam Rusijos prezidentui, kurio rinkimai įvyks kitų metų kovą. Intensyviai aptarinėdami karinius įvykių raidos scenarijus jie demonstruoja, kad iki 2015 metų suplanuotą šalies gynybinę programą laiko nepakankama. Ekspertai beveik vieningai remiasi prielaida, kad JAV nekenčia arba bent jau tikrai

nemėgsta Rusijos ir tyčia stumia ją į konfrontacijos kelią. Ir tik vienas Jesinas galimą abiejų valstybių karinį konfliktą laiko beveik neįsivaizduojamu dalyku, nes „pasaulinės apokalipsės“ pasekmės neatitinka nei Rusijos, nei JAV interesų. Buvęs Generalinio štabo viršininko pavaduotojas L. Ivašovas mano priešingai: jis jau dabar priėjo išvadą, kad „Jungtinės Valstijos ruošia situaciją ir karinį potencialą karui su Rusija“. Ivašovo teigimu tai lemiančios dvi priežastys. „JAV nori įgyvendinti ne vieno šimtmečio svajonę įsiviešpatauti pasaulyje ir pašalinti Rusiją kaip pagrindinę kliūtį siekiant visišką Eurazijos kontrolės“. Rusijos karinių ekspertų manymu amerikiečiai nori pradėti karą su Rusija ir dėl gamtos resursų, naftos ir dujų.

Niūrusis amerikietiškos svajonės scenarijus Diskusijos dalyvių manymu ultimatyvių reikalavimų, kuriuos JAV galėtų iškelti Rusijai, sąrašas ilgas. Jis neblogai atspindi Rusijos kariniuose bei politiniuose sluoksniuose vyraujančias pažiūras ir nuotaikas, rašo „Die Welt“. Anot rusų, amerikiečiai galėtų pareikalauti „pakeisti šalies vidaus politiką žmogaus teisių gynimo priekstu ir suteikti Vakarų kompanijoms priteiktą prie energetinių resursų“. Po to esą ultimatas gali būti dar labiau sugriežtintas – gali būti pareikalauta įsileisti į Rusijos teritoriją „taikdariai“ NATO kontingentą, o taip pat pradėti derybas dėl „Kaliningrado srities, dalies Šiaurės Kaukazo ir Pakaspio atplėšimo“ nuo Rusijos. O kad siaubingas galimų JAV norų karinis scenarijus atrodytų išbaigtas, Ivašovas neatmeta galimybės, jog JAV gali pareikalauti perduoti Rusijos naftos ir dujų pramonę transnacionalinei kontrolei, o branduolinių arsenalą – įgaliotiems tarptautiniams ar NATO šėbėtojams. Išvengti neva amerikiečių jau suplanuoto karo įmanoma, tačiau tik vienu karinių ekspertų nurodytu būdu – dar labiau ginkluotis. Ivašovas siūlo pageidaujimą priemonių sąrašą. Jis reikalauja „atkurti armiją, karinę pramonę, kurti naujas efektyvias ginkluotes rūšis“. Jo kolegos pritarė minčiai, kad tik Rusijos karinės galios atkūrimas gali atitolinti būsimo karo pavojų.

Tačiau dėl galimų tokio karo pasekmių ekspertų nuomonė išsiskyrė. V. Jesinas prognozuoja pasaulinę apokalipsę. Rusų laikraštis cituoja vieną ekologą, pasakojantį apie „branduolinę žiemą“, per kurią Žemėje pražus visa, kas gyva. O A. Vladimirovas – priešingai – politiškai korektiškai pranašauja „galutinę mūsų pergalę“ ir „neišvengiamą Šiaurės Amerikos valstijų nacionalinį krachą“, rašo „Die Welt“.

Šaltinis: www.balsas.lt.

"Žydėk, kur pasodintas"

Adelaidės lietuviams brangus kunigas Juozas Petraitis, MIC, liepos 15 d. š.m. atšventė dvigubas sukaktuves: 85-tą gimtadienį ir 55-sias kunigystės. Kadangi iškilmingai pietūs jau buvo paskelbti Adelaidės laikraštyje, tai buvo pasiruošta šimtinės priėmimui. Tačiau po padėkos šv. Mišių sugužėjo tiek svečių, kad teko pailginti stalus.

Vaišių šeimininkas buvo Viktoras Baltutis, Parapijos Tarybos pirmininkas, ir Salomėja Vasiliauskienė, L.K.M. D-jos pirmininkė. Viktoras pakvietė šventę palaiminti stala, ir po maldos supažindino svečius su šio susibūrimo priežastimi - trumpa kunigo Petraičio kunigystės istorija. Ir pakvietė svečius putojančių vynu prisipildyti taures; nutilus kamščių salvėms, kunigui Juozui suskambo "Valio! Valio!" Su gyvu ir per dantį traukiančiu žodžiu Viktoras sukėlė garbės stalo svečius pirmuosius eiti prie vaišių (be jokių švediškų patiekalų) stalo.

Pirmieji sukaktuviniukai sveikinimai buvo perskaityti atėję raštu. Sporto klubo "Vytis", Sieberto laidotuvių direktoriaus, Danutės Kutkaitės, Vitos ir Stasės Bardauskų, Lietuvių Namų svetainės šeimininkės Reginos, kuri atsuntė dar ir gėlių puokštę; Birutės Beal, V.P. Palukaičio, dr. Veros Aleksandravičienės bei Birutės ir Viktoro Stalbu.

Jonas Pocius pianinu perdavė ketvertą muzikinių kūrinių, o Sietynas Kubilius padeklamavo Ant. Gustaičio satyrinį "Lietuviškoji amžinybė", Jono Aisčio "Peizažas" ir Bernardo Brazdžionio "Po Viešpaties dangum".

Ir netikėta staigmena! Birutė Kymantienė, nuoširdžiausiai linkėdama ilgiausių metų, sveikina kunigą Petraitį Melbourno katalikiškų organizacijų, "Tėviškės Aidų" bei Katalikų Federacijos vardais ir įteikia šventėjui vokelį. Tuomet su Rita Mačiulaitiene scenoje puikiai sudainuoja trejeta dainų; bet svečiams ilgai plojant - jos pakviečia visus atvažiuot į Melbourną! - Adelaidiškams taip pat buvo staigmena, kai Rita Mačiulaitienė padėkos šv. Mišiose giedoję mišiolinę psalmę.

Po antrojo kvietimo vaišintis, maistas jau buvo papildytas ir puotautojams iš naujo pasismaginusi,

Kun. J.N. Petraitis MIC su savo meno darbais. Choras "Lituania" įrėmino šiuos darbus jubiliejaus proga.

Viktoras kviečia šventėje dalyvavusių organizacijų atstovus ir savo sveikinimus atsiųstus iš toliau pačiam perskaitant, sveikinti šventės "kaltininką".

Sveikina Lietuvos Respublikos garbės konsulė Janina Vaboliene, ALB Tarybos pirm. Algis Šimkus, OAM; Melbourno lietuvių tikinčiųjų vardu kunigas Algirdas Šimkus. Adelaidės Lietuvos Sąjungos ir Adelaidės biuletenio leidėjų vardu - Donatas Dunda ir įteikia dvigubą dovaną, choro "Lituania" vardu - Jonas Pocius, Vytautas Opulskis, teatro atstovas, pakėlė dvejetą įremtų kunigo Petraičio piešinių tardamas, kad ne visi žino klebono dailinius gabumus, tad prašė paveikslus pakabinti šioje parengimų salėje visiems susipažinti. Vargonininkė Nemira Masiulytė-Stapleton sveikino žodžiu, gėlių puokšte ir dovana. O "Teta Klaudivija" (Klaidija Vanagienė) savo sveikinimą siuntė į "Švento Petro miestą, į karaliaičio šv. Kazimiero rūmus". Ramovėnų vardu sveikino Jonas Bočiulis, pensininkų klubo vardu Vyt. Skobeika, Adelaidės liet. radio komiteto vardu Augis Zamoiskis, L.K.M. D-jos vardu Salomėja Vasiliauskienė ir "Caritas" valdybos bei Draugijos vardu įteikė dovanėlę ir prašė kunigo Petraičio dar kiek palaukti... naujos sutanos! Kalbėjo arkivyskupijos daugiakultūriniai reikalų atstovė ir dėkojo šventėjui už jo dvasinius patarnavimus ispaniškai kalbantiems katalikams, už nuoširdumą ir svetingumą leidžiant kapelionų pasitarimams vykti šiame

Kunigas su poniomis prie torto. Iš kairės: Elena Baltutienė, Jovita Vosylienė, Salomėja Vasiliauskienė, kunigas Juozas N. Petraitis, MIC ir Teresė Gasiūnienė. Viktoro Baltučio nuotrauka.

Centre. Adelaidės akademikų vardu sveikino ir dovaną įteikė Vingra Rupinskienė.

Paskelbta dešimties minučių pertrauka, po kurios pats šventėjas pakviečiamas prabilti. Kunigas Juozas dėkojo čia dalyvaujantiems ir iš toliau jį prisiminusiems už meilę, rūpestį ir dėmesį. Tačiau prieš tai Viktoro perspėtas, kad po penkiolikos minučių klausytojų ausys užmiega, jubilijatas trumpai apibūdino savo kunigystės kelią, keliones ir sielovadinius paskyrimus. Kai kunigas Juozas sugrįžo prie stalo, Viktoras jam pranešė linksma žinia: "Klebone, visi girdėjo Jūsų žodžius - Jūs kalbėjote tik trylika minučių."

Savo biografinį apibūdinimą šventėjas pradėjo su "Vis dar esu pilnametis jaunuolis!? Ir iš tiesų, kunigas Petraitis visuomet giedrios nuotaikos, visuomet šypsena žydi jo veide, rodos, be jokių rūpesčių, be jokių baimių; šitas, "subrendęs jaunuolis" dar tik susipažįsta su gyvenimu! Ir kai tik mes kaip nors kur nors paabėjojame, jis tuoj sako: - pasiseks! Ir drauge džiaugiasi, kai mes džiaugiamės: - Pasisekė! Rodos, jis pats žydi savo pareigingume, užtikrina ir mus mūsų užsiėmimuose žydati. - Tačiau reikia šiek tiek papildyti jo gyvenimo istoriją.

Kunigas Juozas yra kilęs iš mažo žemio ūkininko (4,5 ha) šeimos; augo tarp dviejų brolių ir sesers. Nuo penkiarių metų teko piemenauti. Į bažnyčią krikšto motinos buvo nuvestas tik septynerių sukakus. Mat, į Gaurės, Žemaitijoje, bažnyčią teko eiti septyneta kilometrų. Tėvas sekmadieniais davė arkliais poilsį, tai vieną sekmadienį krikštamotė Juozuką pasiėmė su savim tik pažiūrėti, ar toks menkas vaikiukas valios išlaikyti keturiolikos kilometrų žygį. - Išlaikiau ir džiaugiasi, kad ėjau! - sakė kunigas Juozas, - ir nuo to karto nieko daugiau nenorėjau, kaip tik tapti kunigu.

1941 m. įstoja į Telšių kunigų seminariją. Nors karo metų, neramumai, bet 1942-siais rugsėjį, išvažiuoja į Kauną, į kunigų seminariją. 1944-siais metais grįžta namo, ir visa šeima, savų arklių traukiamu vežimu, pasuka į vakarus... Dar karui nepasibaigus

atsiranda Dirschau pabėgėlių stovykloje.

Nei iš šio nei to, prieš klieriką Juozą atsistoja smarkokas jaunas vyras (kun. Petraitis jį laiko angelu sargu) ir klausia: - Ką čia darai? Bet kai gauna visai pasaulietiška atsakymą, nurodo, ką Juozas turi tuoj pat daryti: vykti į Eichstet-im-Bayern, Bavarijoje ir įsiregistruoti į seminariją. Visoki dokumentų su vokiečiais sutvarkymas praeina be jokių kliūčių, nors vyrai buvo imami karo reikalams ir klierikas Juozas laimingai pasiekia Eichstetą Bavarijoje. (O to jauno vyro, kalbėjusio lietuviškai, niekuomet daugiau nematė). Tėvą ir vieną brolių rusai pagavo. Po pusmečio atsirado tėvas, brolis dingo be žinios. Išvykus į Ameriką, motina ir brolis mirė. Sesuo su šeima dar gyvena.

Po karo, Eichsteto seminarija klieriką Juozą ir dvidešimtį kitų pasiuntė į Romą tęsti studijų. Romoje jis įstoja į marijonų vienuolyną. Marijonai išsiunčia į JAV-se netoli Čikagos esantį Joliet, Ill. miestą, kame buvo marijonų seminarija. Taip Amerikoje, vysk. Martin McNamara išventintas, 1952 m., gegužės 22 d., klierikas Juozas Petraitis, MIC, tampa kunigu.

Darbovosi Milwaukee, Wisconsin valstijoje lietuvių ir angliakalbų parapijose; sekretoriavo Marijonų statybos viršininkui; dirbo Kenosha ir Cicero liet. parapijose; šešerius metus buvo Provinciol sekretorium Čikagoje.

Marijonų generolas kunigą Petraitį norėjo siųsti į Australiją, bet Provinciolas nesutiko; būk, į Australiją visi lengvai važiuotų, bet sunku su pasiuntiniais į Argentiją. Taip, kun. Antanas Kazlauskas iš Londono buvo siunčiamas į Adelaidę su kun. Pranu Daukniu, o kun. Petraitis išvažiuo į Argentiją.

Apsistojo Rosario mieste, Santa Fe liet. parapijoje - Vyskupas, dar kun. Petraičiui būnant JAV-jose, reikalavo, kad siunčiamas kunigas mokėtų ispaniškai, kitaip nebus priimtas. Tad ruošdamasis į Argentiją ir pakeliui, pradėjo mokytis ispaniškai. Sakė, kad lietuviakalbiams ispanų kalbos nėra sunku mokytis - Santa Fe parapijoje mokė 700 vaikų. Čia išbuvo 3 metus.

Atvažiavęs Provinciolas Rimšelis, kunigą Petraitį paskiria klebonu į Buenos Aires. Čia jam tenka dirbti 17 metų. - Buenos Aires mieste gyvena 12,000 lietuvių; visoj Argentinoje - 35,000. (Nukelta į 5 psl)

Kunigas su rikiuote. Iš kairės: E. Baltutienė, J. Vosylienė, Stefa Čiplienė, kunigas Petraitis, Birutė Kymantienė, S. Vasiliauskienė, Bronė Niedzwiecki, Rita Mačiulaitienė ir Sietynas Kubilius. V. Baltučio nuotrauka

Valstybės Dienos šventė Canberroje

Liepos mėn. 15 d. 1 val. p.p. "Canberra" klubo salėje įvyko valstybės dienos paminėjimas, kuriame dalyvavo 68 tautiečiai. Canberiškių tarpe matėsi svečiai iš Sydnejaus dr. Ramutis ir Ramona Zakaravičiai, p. Vilūnienė ir viešnia iš Lietuvos Genė Kanapkienė - Vidos Puzaitės - Howe puseserė.

Bendruomenės pirmininkas Viktoras Martišius pasveikino susirinkusius ir pakvietė dr. A. Kabailą paskaitai. Jis savo paskaitą paskaitė iš dviejų dalių: lietuviškai ir angliškai.

Dr. Kabaila sakė - "Nors Valstybės diena yra švenčiama karaliaus Mindaugo karūnacijos paminėjimo proga, bet ne apie karalių Mindaugą kalbėsime, bet pasidalinsiu mintimis ką mums reiškia valstybė ir kodėl jos egzistencija minime."

Dr. Kabaila sakė, kad jei perkeltine prasme galvotume apie tautą kaip šeimą, tai valstybė atitiktų laivui ar valčiai, kurioje sutilptų visa šeima. Plaukti yra daug įvairių norų ir krypčių, bet, kad pasiekus norimą tikslą ir kryptį, priklausys nuo to "kas" tą vairą laiko.

Dalį minčių cituoju: - Žinoma, ta šeimos ir valties analogija yra gerokai supaprastintas vaizdinis būdas apibūdinti tautos ir Valstybės reikšmę. Vėl gi, kas yra tauta? Turbūt dažniausiai atsakymas į šį retorinį klausimą būtų, kad tai žmonės, kurie turi bendrą kalbą, bendrus papročius, bendras dainas, bendrą Tėvynę. Bet tai ne būtinai atitinka tikrovę.

Šveicarai ir belgai kalba trimis kalbomis, bet laikome juos viena tauta. Dažnai įvairios tautos dalys turi skirtingas dainas, kalba kitokia tarme, nešioja skirtingus drabužius, turi kitokius papročius ir net būdo savybes.

Taip yra ir lietuvių tautoje. Kas negirdėjo, kad žemaičiai užsispyrę, dūkai romantiški, suvalkiečiai

praktiški. Bet mes esame lietuviai ir bandome išlaikyti bendrą rašybą ir kalbą. Bet svarbiausia laikome save lietuviais. Tad išties pagrindinis ryšys tarpe tautiečių, galiojantis dideliai daugumai tautų, yra tautiečių apsisprendimas. Mes esame apsisprendę, kad esame lietuviai ir to apsisprendimo niekas neturi bandyti keisti.

Dr. A. Kabaila sakė: - nors ir Lietuvos Respublika savarankiškai ir demokratiškai tvarkosi, tai nereiškia, kad nėra trūkumų, kas mums būtų viskas priimtina be kritikos, ką daro Lietuvos politikai...

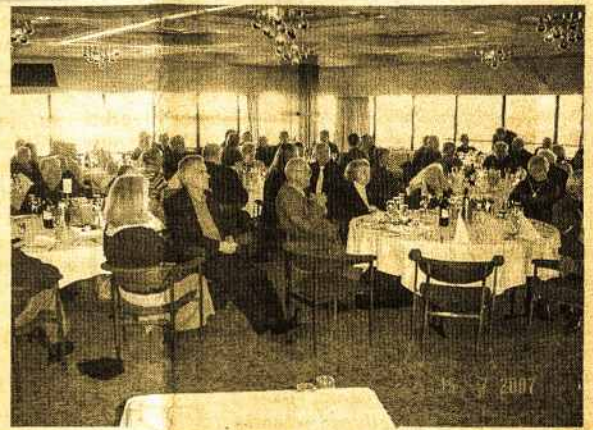
Savo nusivylimą išreiškė dėl prezidento nepasirašyto įstatymo, kuris Seimo buvo priimtas, suvaržant buvusius KGB neatatiniams darbuotojams užimti valstybės saugumui svarbių postų. Prezidentas šio įstatymo nepasirašė, grąžino į Seimą. Kai kurioms partijoms buvo gera proga jo nusikratyti ir taip jis išblėso.

Antras nepateisinamas sprendimas, tai suvaržymas krašto piliečiams Lietuvos pilietybės teisė, kuri liečia lietuvių kilmės apie 12,000 Australijoje gyvenančių, o Didžiojoje Britanijoje apie 350,000 nesenai atvykusiųjų. Jie visi jaučiasi savo valstybės nustumti, jiems suvaržant jų gimtas teises į Lietuvos pilietybę, - sakė prelegentas.

Savo paskaitą, dr. A. Kabaila, baigė šiais žodžiais: "Lietuviais esame mes gimę, lietuviais turime ir būt". Tai tik keletas minčių iš dr. A. Kabailos įdomios ir turiningos paskaitos.

Po to, prelegentas kalbėjo angliškai paminėdamas to laikotarpio istorinius įvykius... Nesant meninei programai, nes pakviestas Geelongo "Aidas"

Canberros lietuviai ir svečiai Valstybės Dienos vaišėse "Canberra" klubo salėje. Tado Žilinsko nuotrauka.

negalėjo dalyvauti buvo sugiedotas Lietuvos Himnas ir sekė vaišės. Vaišių metu canberiškiui Feliksui Borumui, 81-jo gimtadienio proga, sugiedota "Ilgiausių Metų". Niekas

neskubėjo į namus, tęsėsi tolimesni pašnekesiai dar prie vyno taurelės. Taip kukliai tautiečiai atšventė Valstybės dieną Australijos sostinėje. **Liudas Budzinauskas**

Karaliaus Mindaugo karūnavimo - Valstybės Diena Sydnejuje

Karaliaus Mindaugo karūnavimo - Valstybės Diena Sydnejuje buvo paminėta liepos 8 d. Organizatoriai - Bendruomenės Valdyba. Džiugu, kad, išskyrus pirmininką, visi Valdybos nariai yra naujai atvykusieji, kurie pradeda labai aktyviai ir gražiai įsijungti į lietuvišką veiklą ir reikia tikėtis, kad neilgai trukus jų gretos vis didės.

Minėjimą pravedė Aida Abromienė. Petras Beitnaras su Jonu Šarkausku žavėjo atsilankiusius savo deklamacijomis. Dainos choras, vadovaujamas nenuilstamos Birutės Aleknaitės, suteikė šventei orumo. Toliau sekė Sydnejaus Apylinkės Lietuvių Bendruomenės Valdybos padėkos raštų įteikimas "nusipelnusiems" tautiečiams. Tik

mano manymu, jų buvo gabūt per daug, kas sumenkino jų vertę. Čia peršasi mintis, kad kai ko per daug būna - tai ir prekės kaina krenta. Tai taip dar ir neapsisprendžiau ar manąjį rėminti ir kabinti ant sienos, ar įsidėti į dokumentų spintelę. Bet žiūrint iš kitos pusės, tai ir malonu kai naujakuriai dėkoja čia buvusiems, o gal jie duoda mums susiprasti, kad laikas mums trauktis į pensiją ir perduoti valdomąsias vadžias dabar atvykusiems? Kai pagalvoji, juk mes tą patį darėm čia atvykę iš DP stovyklų.

O išvadoje svarbiausia yra, kad jaunimas yra aktyvus, kūrybingas, energingas ir talentingas. Ir tik prisilivusieji pirmieji blynai suteikia galimybę tobulėti.

Algis Bučinskas

"Žydėk, kur pasodintas"

(Atkelta iš 4 psl.)

Romoje gyvenantis marijonų generolas, 1983 m. pasiūnčia kunigą Petraitį 3 mėnesiams į Adelaidę pagerbėti kunigui Albinui Spurgijui. Ir vėl grįžta į Argentina. Tačiau metų gale pradėta rimtai rūpintis kunigo Petraičio nuolatiniu apsisojimu Adelaidėje. Tačiau ilgai buvo konsolato tirama ir smulkmeniškai klausinėjama, ir vietoj atvažiuavęs tuoj po Naujų Metų, kunigas Juozas savo kelionės mantą padėjo šv. Kazimiero klebonijoje tik 1984 m. liepos 18 d. Adelaidėje dirbo šalia kunigo Spurgio - vikaru.

Atvažiuavusių lietuvių parapiją, ir arkivyskupijos parašytas, kunigas Petraitis virš 7-rių metų aptarnavo ispaniškai kalbančius katalikus. Nors jie jau kuris laikas turi meksikietį jėzuitą dvasios vadu, daugelio ispaniškai kalbančiųjų ryšys su kunigu Petraičiu nėra nutrūkęs. Ateina jie ir krikštytis, prašo pašventinti namus, šv. Kazimiero bažnyčioje viena pora tuokėsi; kviečiamas į jų šeimų šventes, karts nuo karto tenka ir jų kunigą pavaduoti. Jie, mylėdami kunigą Petraitį, 14 mėn. šv. Kazimiero bažnyčioje pirmaisiais

mėnesių penktadieniais laike naktines švč Sakramento adoracijas, į kurias ateidavo 60-80 asmenų, netik ispanų, bet ir lenkų. Adoracija truko 8 val. iki 4 val. ryto.

Šią kunigui Juozui Petraičiui pagerbti šventę bendromis jėgomis suruošė Liet. Caritas - Parapijos Taryba ir Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos valdyba.

Rimtąjį daliai pasibaigus, Jonas Pocius su elektroniniais vargonėliais ir choristais, su atspausdintų dainų lapeliais, vedė dainuoti, valgyti pyragus, gerti kavą ir šventiškai linksminis.

Ištikrųjų, kunigo Petraičio gyvenimo pavyzdžiu, nei vienas silpnas ar paprastas žmogus negali teisintis, kad "per menkas" būti kuo nors ypatingu.

"Kunige Juozai! Nešdamas mums Dievo Meilės Taurę, ilgai gyvuok mūsų tarpe. Te Viešpats toliau laimina Tavo jėgas ir leidžia Tau sektis!"

Elena Lomsargienė

Lietuviška šeštadieninė mokykla "Jonas Basanavičius" Berisso mieste - Argentinoje

Lietuvių kalbos kursai šiame mieste jau vyksta 3 metai (nuo 2005 iki šiol). Jų vadovas Juan Ignacio Fourment Kalvelis seniai dirba su lietuvių jaunimo organizacija ir su lietuvių kalba. Šiuo metu kursų pavaduotoja yra Irene Andrunavičiūtė.

Mokyklos Juan Bautista Alberdi direktorė paskolina patalpą, kurioje vyksta kursai. Tai labai svarbu visai Berisso Lietuvių bendruomenei. Mokslas trunka 3 metus, kad būtų visiškai įsisavintos pamokos. Lietuviška mokykla bendradarbiauja su mokykla Juan Bautista Alberdi iš Berisso. Jos dėka mes galime dirbti ir mokytis kiekvieną šeštadienį.

Mokosi mokykloje 2 mokinių grupės. Taipogi taikomas skirtingas darbo pobūdis dirbant su vaikais ir su pagyvenusiais žmonėmis.

Stengiamės pristatyti lietuvišką kultūrą, papročius ir tradicijas. Rodome filmus apie Lietuvą ir Vilnių, kad visi pamatytų šiandienos Lietuvos vaizdus. Tai yra mūsų tikslas, žinoma, kad be kalbos nėra tautos, bet mes norime papasakoti ir apie istoriją, patiekalus, paaiškinti apie dabartinę šalies situaciją, kad žmonės susidarytų vizualų vaizdą apie Lietuvą praityje ir šiandien.

Ši mokykla mielai priėmė, bet ne visuomet taip yra. Smagu, kad beveik visi lietuvių kilmės žmonės prisideda, kad kursai vyktų. Argentiniečiai taip pat domisi Lietuva ir retkarčiais, kai rodomi filmai, atvažiuoja žiūrėti filmų apie Lietuvą.

Juan Ignacio Fourment Kalvelis Mokyklos vadovas

Argentinos Lietuviškos Mokyklos antroji grupė (vyresnieji)

Pakalbėkime apie sveikatą...

Asta Libikienė

Liga ir emocijos

Š. m. rugpjūčio 2 d. Klaipėdoje buvo šventinami brolių pranciškonų kultūros ir socialinės veiklos centro „Porciunkulė“ simboliniai kertiniai akmenys būsimai šv. Pranciškaus koplyčiai, vienuolynui, onkologiniam centrui, paveikslų galerijai ir sporto kompleksui.

„Vakarų Lietuvos onkologinių ligonių informacijos ir pagalbos centras“ – viena iš „Porciunkulės“ veiklos sričių. Tai pelno nesiekianti viešoji įstaiga, kurios misija – sielovada ir profesionali ir savanoriška psichosocialinė pagalba onkologiniams ligoniams ir jų artimiesiems, visuomenės švietimas.

„Bernardinai.lt“ pristato „Vakarų Lietuvos onkologinių ligonių informacijos ir pagalbos centro“ bendradarbių psichologės Astos Libikienės straipsnį, kaip elgtis, sužinojus apie ligą.

Straipsnio autorė - Klaipėdos universitetinės ligoninės psichologė, konsultuojanti įvairiuose ligoninėse skyriuose besigydančius ligonius bei jų šeimos narius, vedanti individualius autogeninės treniruotės užsiėmimus, atliekanti pacientų psichologinį įvertinimą. A Libikienė yra Lietuvos psichologų sąjungos narė, Rytų Europos egzistencinės terapijos asociacijos narė. Jos profesinių interesų sritys - egzistencinė psichoterapija, psicho-onkologija.

Sužinojusiam, jog serga
Pirmoji Jūsų reakcija į ligą

Zinia apie nustatytą vėžio diagnozę visada sukelia daug jausmų. Išgirdus, jog sergate vėžiu, gali būti sunku tuo patikėti arba gali atrodyti, jog tai blogas sapnas, iš kurio nubudus viskas bus kaip buvę. Ypač jei nesijaučiate sergantys.

Pirminis šokas – jausmų sumaištis

Tuo metu gali būti sunku susikaupti, išklausyti ir suprasti, ką kiti žmonės jums sako. Pirminį šoką ir netikėjimą pakeičia sunkūs sumaištis jausmai: nerimas, baimė, nepalaužiamas susirūpinimas liga ir gyvenimu. Gali sutrikti miegas ir apetitas, sunku susikaupti įprastai kasdieniui veiklai bei darbui. Tuo metu gali būti labai sunku mąstyti, ir jums gali pririekti laiko apsiprasti su šia naujiena. Gali apimti pyktis – ant savęs, nes manote, kad per mažai rūpinotės savo sveikata; ant gydytojo, kad tokia žinia pasakė; ant likimo, manydami, jog jis neteisingas jums. Gali kilti nerimas dėl ateities ir abejonės ar sugebėsite susitvarkyti su jausmais, kurie jus užplūdo. Dalis žmonių, išgirdę diagnozę, pasijunta praradę gebėjimą kontroliuoti savo gyvenimą, kiti jaučiasi užgriuti visų tų sprendimų, kuriuos tenka priimti. Daugeliui sunku įsivaizduoti, kad jie galės kada nors išmokyti gyventi su liga

bei įveikti su ja susijusius išbandymus. Tokia sumaištis būseną gali trukti keletą savaitių. Ji yra normali reakcija į sunkią gyvenimo situaciją.

Svarbiausia – neleisti sunkiems jausmams nuslopinti jūsų ryžto rūpintis savimi.

Daugelis ši etapą išgyvenusių žmonių teigia, jog sunkiausia išlaukti laikotarpį nuo diagnozės sužinojimo iki gydymo pradžios. Kai prasideda gydymas, tada atgaunamas vilties jausmas, ir savijauta dažniausiai pagerėja.

Situacijos priėmimas – sugrįžusi viltis

Prisitaikant prie pakitusio gyvenimo gali apimti praradimo jausmai, susiję su liga ir gydymu. Liūdesys, gedėjimas yra normalūs jausmai į atsisakymą dalies savo senų svajonių ir pradžia naujų būdų įveikti pasikeitusias gyvenimo aplinkybes. Ligos įveikos būdų yra daug ir įvairių. Kiekvienas žmogus ieško sau tinkamų, remdamasis ankstesne gyvenimo patirtimi, kai teko susidoroti su problemomis, ir atradamas naujų. Įveikos esmė – neleisti diagnozei stabdyti Jus nuo rūpinimosi savo sveikata ir ieškoti pagalbos. Prireikia laiko suvokti pokyčius ir praradimus. Gedėjimą padeda išgyventi pasidalijimas savo jausmais su artimu žmogui. Jei greta nėra žmogaus, kuriuo galite pasikliauti, ieškokite galimybių susitikti su psichologu, psichoterapeutu ar dvasininku. Ne lik fiziniam, bet ir dvasiniam skausmui reikalingas apmalšinimas!

Pasakykite apie ligą artimiesiems

Pranešti artimiesiems žinią apie nustatytą diagnozę nelengva, bet prasminga. Pasidalijimas padeda būti atviriems vieni su kitais, pasidalyti nerimą ir baimes, suvienyti jėgas kovoje su liga. Mėginimai paslėpti diagnozę paprastai baigiasi nesėkmingai. Anksčiau ar vėliau artimieji supranta, kas vyksta. Jie gali įsižeisti arba nusivilti, kad jais nepasitikti, jei jiems nepasakysite. Jei Jūs esate pajėgus atvirai kalbėtis apie savo jausmus su savo šeima ir artimais draugais, tikriausiai jie jus palaikys ir sugebės tinkamai reaguoti. Kartais gali atrodyti, jog jūs esate stipriausias ir turite pradėti pokalbį bei padėti kitiems suprasti ir pripažinti Jūsų ligą. Daugelis apie savo ligą kitiems pasako tada, kai jaučiasi pasiruošę kalbėtis apie vėžį. Kai kurių žmonių reakcijos ir elgesys gali jus stebinti. Dalis gali stengtis neigti situacijos rimtumą ir būti nepagrįstai gerai nusiteikę. Vieni gali vengti kalbėtis su jumis apie ligą, kai tuo tarpu kiti gali pasirodyti neįjautūs. Dalis gali vengti jūsų kompanijos nežinodami, kaip tinkamai reaguoti.

Pravartu atminti, jog žinia apie ligą sukrečia kiekvieną! Jūsų šeima ir draugai taip pat patiria stiprius jausmus ir jiems taip pat pririeka

laiko susitaikyti ir prisitaikyti prie jūsų ligos.

Pasirinkite žmones, su kuriais norite pasikalbėti, kurie, jūsų nuomone, sugebės jus palaikyti.

Nepamirškite, jog jūs galite būti atviras su kitu žmogui tiek, kiek norite ir tada, kada jaučiatės tam pasiruošęs.

Pasakykite apie ligą vaikams

Atminkite, jog ilgai slėpti, kad sergate, nuo savo vaikų nereikėtų. Net jei tikėtis taip juos apsaugoti. Vaikai labai nuvokūs ir greitai supranta, jog kažkas nutiko, net jei ir nieko jiems nesakysite. Tokiais atvejais jie dažniausiai patys pradeda svarstyti, kokia problema iškilo, ir tie įsivaizdavimai gali labai skirtis nuo realybės. Ir jei tada jiems sakoma, jog viskas yra gerai, vaikai netiki. Taip galima greitai prarasti jų pasitikėjimą.

Kaip ir suaugusiems, taip ir vaikams pasakyti apie savo ligą vertėtų tada, kai nuslūgs pirmosios reakcijos.

Jei šeimoje yra abu tėvai, kartu ir turėtų pasakyti vaikams. Jei yra tik vienas iš tėvų, galima pasikviesti artimą žmogų ir kartu pasakyti. Papasakokite vaikams glaustai apie savo ligą jiems suprantama kalba ir pritaikykite informaciją pagal vaiko sugebėjimus suprasti. Leiskite jiems klausti ir pasistenkite atsakyti sąžiningai. Jei išsakyte ir savo jausmus, vaikai taip pat mokysis iš jūsų įvardyti savuosius. Pasitarę su keletu artimųjų pasakykite vaikams, jog su tais žmonėmis (pavyzdžiui, seneliais) jie taip pat gali pasikalbėti apie savo jausmus.

Būdami atviri su savo vaikais, parodysite jiems, kad jūsų šeima sugeba gyvenimo sunkumus atlaikyti kartu!

Priimkite kitų žmonių pagalbą

Kiekvienam žmogui, susidūrusiam su vėžiu, nesvarbu kiek jis emociškai yra stiprus, parama gali būti naudinga.

Daugumai žmonių sutuoktinis, šeima ir draugai tampa svarbiais pagalbininkais išgyvenant šį nelengvą gyvenimo laikotarpį. Žmonės, kurie jums rūpinasi, nori padėti visokiais būdais, tačiau ne visada žino, kaip tai padaryti. Svarbu, kad turėtumėte omenyje, jog jie gali nežinoti, kaip Jūs jaučiatės, ko Jums norisi, kol jiems tiesiai nepasakysite. Aiškus savo norų žinojimas labai padidina tikimybę, kad sulauksite tokios pagalbos, kokios norite. Nebijokite išsakyti.

Kai kuriems gali būti sunku kalbėti apie vėžį, bet jie gali būti laimingi, jei leisite padėti atlikti jūsų darbus, pavyzdžiui, nupirkti maisto ar padėti sode, papūti su vaikais ar padėti pas gydytoją ir pan.

Kartais sutuoktiniai mėgina apsaugoti vienas kitą nuo tiesos neigdami ją, nors abu žino kas vyksta. Kalbėjimasis apie savo jausmus su sutuoktiniu gali padėti

paremti vienas kitą išgyvenant liūdesį, nerimą ir nežinią. Jei būsite atviri vienas kitam kalbėdami apie savo poreikius, baimes ir lūkesčius, galite atrasti, jog Jūsų ryšys tampa stipresnis priimant ligos iššūkius dviese. Tokiais momentais, jog pritrūksta žodžių arba atrodo, jog jų nepakanka, paguoda gali tapti apsikabinimas ar laikymasis už rankų. Gali būti žmonių, kurie norės papasakoti jums savo patyrimus kelyje per vėžį, manydami, jog tai gali jums padėti. Svarbu, kad patys nuspręstumėt ar ir kada tokie pasakojimai gali būti jums naudingi. Naudingiausia pasakyti, ko jums reikia ir ko nesinori konkrečiu metu.

Atminkite, jog priimti pagalbą, leisti kitiems rūpintis jumis – reiškia nekovoti su liga vienasveje!

Bendradarbiaukite su sveikatos specialistais

Labai svarbu, kad gydymosi procese intumėtės aktyvaus vaidmens.

Ieškokite informacijos apie savo ligą. Neišmanymas, supratimo stoka gali tapti didžiausiu jūsų priešu. Drįskite domėtis ir klausti. Privalote suprasti jums siūlomo gydymo tikslus, eigą, šalutinius poveikius. Žinios padeda sumažinti baimes.

Prieš pradėdami gydymą, visada konsultuokitės su gydytoju. Nepatikėkite gydymo ir su juo susijusių sprendimų priėmimo reikiama išsilavinimo neturintiems ir atsakomybės už savo žodžius ir veiksmus neprisiimantiems apsimetėliams.

Vizitams pas gydytoją pravartu pasiruošti iš anksto. Aggalvokite, kokius nusiskundimus išsakykite, kokius savijautos pokyčius galėsite įvardyti, kokius klausimus norėsite užduoti artimiausio susitikimo metu. Galite pasikviesti į pokalbį su gydytoju artimą žmogų, kuriuo pasitikite, kad jis padėtų jums geriau suprasti naują informaciją, dalyvauti aptariant su gydytoju susijusius sprendimus. Atminkite, jog pats sprendimų priėmimas priklauso jums.

Laikykitės gydytojo nurodymų ir rekomendacijų. Nebijokite išsakyti gydytojui jums rūpimus ar nerimą keliančius ligos, gydymosi aspektus.

Drįskite ieškoti profesionalios psichologo, psichoterapeuto pagalbos įveikiant reakcijas į ligą, mėginant suvokti ir prisitaikyti prie gyvenimo pokyčių, įvertinti santykius, karjerą/pasiekimus, išsiaiškinti vertybes, tikslus, prioritetus, atrasti ligos prasmę, planuoti kaip efektyviai bendrauti su gydytoju, bendradarbiais, darbdaviais.

Nesibaiminkite kreiptis pagalbos į dvasininkus. Sielovada gali padėti atstatyti darną dvasiniame jūsų gyvenime.

Bendraujant su specialistais, kurie rūpinasi jūsų fizine, psichine ir dvasine sveikata, svarbiausia yra tarpusavio pagarba ir pasitikėjimas!

Kelionėje per vėžį svarbu, kad neužmirštumėte pasirūpinti savimi, ne tik liga. Nesutapatinkite savęs su liga!

Nenustokite vilties! Juk labai daug žmonių išgyja, ilgai ir laimingai gyvena. **Būkite savimi, atraskite naujas gyvenimo prasmes, išmokykite džiaugtis kiekviena diena!**

Bernardinai.lt

Morta Kemešienė

1919.01.05 - 2007.07.19

Morta Steinbrenerytė Kemešienė gimė Kudirkos Naumiestyje, liuteronų šeimoje. Iš keturių vaikų ji buvo antra. Mortos tėvas Gustavas minėjo, kad prieš kelias generacijas jų protėviai emigravo į Lietuvą iš Austrijos.

Morta augo Kudirkos Naumiestyje ir ten lankė mokyklą. Kartu su ja mokėsi melburniškis Feliksas Sodaitis, kurį ji vadindavo: - broliuku.

Būdama devyniolikos metų Morta ištekėjo už uteniškio Jono Kemešio. Jaunavedžiai apsigyveno Širvintuose. Gimė dukra Jūratė, kuri mirė Melbourne 1999 m. 1942 m. gimė sūnus Jonas.

Po karo Kemešiai su vaikais, kaip ir daugelis turėjo pasitraukti į Vokietiją. Gyveno britų zonoje Gross Hessepe, vėliau Diepholtz, netoli Meppen vakarų Vokietijoje.

Prasidėjus imigracijai į Australiją, Kemešių šeima britų laivu "Fairsea" atplaukė į Sydney. Kartu su Pauliukonių šeima apsistojo Bathurst. Anelė Pauliukonienė ir Morta artimai susidraugavo.

1946 m. Kemešiai susilaukė dukros Rūtos. Daugelis melburniškių ją gerai pažįsta.

Nors Kemešiai bendravo su daugeliu tautiečių, bet nuo Vokietijos laikų Ramanauskų šeima tapo artimiausi draugai Australijoje.

Dar yra likę nuotraukų iš Vokietijos, kurioje šeši vaikai stovi prie Kalėdų eglutės. Melburniškis Genutis Žvinakis, prižiūrėjo visus šešis vaikus, kuomet gyveno Vokietijoje.

1950 m. Ramanauskų šeima pakvietė Kemešių šeimą gyventi Viktorijos valsčiuje, Beechworth miestelyje. Kemešių šeima gyveno pora metų pas Ramanauskus, kol pasibaigė darbo sutartis. Tiek senimui, tiek vaikams gyventi kartu buvo vienas malonumas.

1952 m. Kemešiai persikėlė į Melbourną. Apsigyveno pas pažįstamus Maribrnong, kol įsigijo

savo namus, kuriuose Jonas ir Morta gyveno iki mirties. Jonas Kemešis mirė 1986 metais.

Kemešių vaikai lankė šeštadieninę mokyklą. Juos mokė mokytojas Antanas Krausa. Morta sužinojo, kad jaunylė Rūta kartais nenueidavo į mokyklą. Nuo tos dienos tėvas Rūta nuvesdavo iki mokyklos durų.

Morta dirbo "ICI", kur darydavo sprogmenis, tai buvo pavojingas darbas. Vieną dieną įvyko sprogimas. Laimė Mortos tuo laiku nebuvo prie stalo, bet jos draugė buvo sužeista.

Morta Kemešienė būdama pensijoje daug laiko skirdavo savo kiemo gėlyne. Kadangi turėjo jumoro jausmą, todėl ne tik lietuvių, bet ir australų tarpe buvo mėgiama. Australams buvo sunku ištarti Kemešis - ji pasiūlė vadinti ją Mrs.K.

Sunkiai susirgus Mortai, ją prižiūrėjo vaikai Jonas ir Rūta, kuri Mamai buvo virėja, seselė ir slaugytoja. Šie metai Mortai nebuvo lengvi, bet ji niekuomet nesiskųsdavo ir dažnai sakydavo - *It's time to kick the bucket...* Morta turėjo gerą gyvenimą, bet nebijojo jo palikti.

Į laidotuves palydėti Močiutę iš Gladstone Queensland atvyko anūkas Peter su žmona Joanne ir proanūkais Chloe ir Jack, kuriuos ji labai mylėjo.

Johui ir Rūtai te būna gražūs prisiminimai apie mylimą Mamytę.

Mielai, Morta, ilsėkis ramybėje.

A. † A. Audronei Kovalskienei mirus,

giliai užjaučiame vyrą Jūrą, seserę Danutę Lynikienę ir visą giminę.

"Dainos Sambūrio" choro dirigentės, valdyba, akomponatoriai ir choristai

Mirus a. † a. Audronei Kovalskienei

siunčiame nuoširdžią užuojautą šeimai ir Danutei Lynikienei.

Melbourno Pensininkų Sąjunga

Staiga užmerkus amžiams akis,

mielai sesutei **Audronei Kovalskienei,**

Danutę Lynikienę, jos dukras Loretą ir Ritą bei jų šeimas nuoširdžiai užjaučiu.

Marytė Igaunienė

Skaudžią netekties valandą,

staiga mirus sesutei **Audronei Kovalskienei,**

nuoširdžiai užjaučiame Danutę Lynikienę, jos dukras bei artimuosius.

Birutė ir Girutis, Marija, Povilas ir Alfredas

Š.m. liepos 26 d. mirus

a + a Magdalenai Šiaučūnienei

nuoširdžiai užjaučiame mūsų dosnų mecenatą, jos vyrą Petrą ir visus artimuosius.

"Ir taip ilgesio kamuojama Magdutės siela sugrįžo į Tėvynę..."

Lietuvos Studijų Sambūris Tasmanijos Universitete

Mirus a. † a. Andriui Baltrūnui

eismo nelaimėje, netekties valandoje siunčiame gilią užuojautą mamai Aldonai, broliui Petriui, jo šeimai, visai giminei ir artimiesiems.

Melbourno Pensininkų Sąjunga

Mirus a. † a. Liudai Didžienei

liūdesio valandoje, reiškiamo nuoširdžią užuojautą sūnui Martynui, dukrai Ievai, jų šeimoms, giminėms ir artimiesiems.

Melbourno Katalikių Moterų Draugija

A. † A. Liudai Didžienei mirus,

Melbourno Pensininkų Sąjungos nariai siunčia užuojautą sūnui Martynui, dukrai Ievai ir jų šeimoms, bei giminėms.

A+A Liudai Didžienei mirus

giliai užjaučiame jos vaikus Martyną ir Ievutę, anūkėlius bei visus artimuosius ir kartu liūdime.

Birutė ir Vytautas

Mirus a. † a. Mortai Kemešienei,

skausmo valandoje, užjaučiame dukrą Rūtą, sūnų Venių ir visą giminę bei artimuosius.

Melbourno Katalikių Moterų Draugija

A. † A. Mortai Kemešienei mirus,

Melbourno Pensininkų Sąjunga reiškia užuojautą dukrai Rūtai, sūnui Veniui ir visai giminei, draugams, pažįstamiems.

Mirus Mortai Kemešienei,

vietoje gėlių, Lidija Petrusėvičienė aukoja \$20 "Tėviškės Aidams".

Nuoširdžiai dėkojame aukotojai - Redakcija

Skaudžią netekties valandą, mirus seserei

A † A. Audronei Kovalskienei,

nuoširdžiai užjaučiame "Džiugo" tunto tuntininkę, sesę Danutę Lynikienę ir jos šeimą.

Australijos Rajono Vadija ir "Džiugo" Tuntas

a.a. Audronei Kovalskienei mirus,

reiškiamo gilią užuojautą Danutei Lynikienei ir visai giminei.

Draugės Zolia, Vlada, Regina, Marytė ir Irena

PADEKA

Melbourno Parapijos Choro valdyba, choristai, vadovė ir vargonininkė šiltai dėkoja Veronikai Kožiniauskienei už \$200 auką, jos vyro 25-rių metų mirties atminimo proga.

PADEKA

Melbourno "Dainos Sambūrio" choristai, dirigentės ir akomponatoriai nuoširdžiai dėkoja Veronikai Kožiniauskienei už \$200 auką, jos mylimo vyro dvidešimt penkerių metų mirties paminėjimo proga

Spindulėliai

MĖGSTAMIAUSIAS PRALEIDIMAS

Mano mėgstamiausias laisvalaikio praleidimas yra žaisti kompiuteriniu žaidimu „Rollercoaster Tycoon 3“. Man jis patinka, nes gali statyti savo atrakcionų parką.

Yra daug rūšių atrakcionų, kaip rolercoasteriai, pramoginiai transporto ir kitokie. Man labiausiai patinka kartai, nes lengva statyti ir jokinga žiūrėti, kaip jie lenktinijauja.

Man žaidimas labai patinka, patarčiau pirkti.
Aidas Žilinskas

1. LĒLĒ SKRENDA

Vaikai pasiėmė po balioną. Berniukas paėmė raudoną balioną, pririšo mergaitės lėlytę prie baliono ir paleido.

Lėlė nuskrido su balionu ir užkibo už elektros laidų. Mergaitė verkdamą nubėgo pas savo tėvelį ir parodė jam, kur jos lėlė užkibo. Jie pakvietė gaisrininkę, ir ji su kopėčiomis užkopė ir nukėlė lėlytę. Mergaitė labai džiaugėsi, atgavusi savo lėlytę.

2. ŠARKA VAGILĒ

Sigitė turėjo labai gražų auksinį žiedą, kuris jai labai patiko. Vieną vakarą Sigitė nusimovė žiedą ir padėjo jį ant savo staliuko. Tada ji nuėjo ir atidarė langą ir nuėjo miegoti. Kaip tik tuo metu šarka vagilė užsimanė pavagiliauti. Tai išskrido iš savo lizdo ir pamatė pro Sigitės langą žibantį, kaip žibintą šv. auksinį žiedą. Šarka kaip mat įskrido pro atvirą langą ir atsitūpė ant Sigitės stalo. Snapu pagriebė žiedą ir išskrido pro langą.

Kitą rytą pabudusi Sigitė pastebėjo, kad ant jos stalo kažko trūksta. Ir po kelių minučių supratusi pasakė: „Žiedo! Ant mano staliuko trūksta žiedo!“ Ir po to ne per daug nusivylusi pasakė: „Na, tai gal ir nereikia permelyg prisirišti prie daiktų“.

3. VĒLINĒS

Per Visų Šventųjų dieną aš su savo drauge Ella ėjau pas žmones prašyti saldinių, kaip per Užgavėnes. Tai įvyko antradienį nuo šeštos iki aštuntos valandos. Mes gavom ledinukų, šokolado, bulvių traškučių, sausainių ir pinigų. Buvo labai smagu. Aš buvau apsirėngusi čigonės-raganos kostiumą, o Ella apsirėngė Pelenės rūbais.

Po to mes žiūrėjom per televizorių animacinį filmą „Futurama“. Vakarienei mes valgėme šaltibarščius, o desertui... Na, spėkite, ką mes valgėme desertui? Ką gi, jei ne saldinius! Valgėme juos tol, kol pilvas išsipūtė, ir tai dar jų daug liko. Tai buvo smagiausia Visų Šventųjų diena pasaulyje!

1., 2. ir 3. - Miglė Žvirblytė, 11 metų.

1. BAUGI PILIS (Tęsinys)

„Tai negerai! Kur dabar? Mes negalim išeiti!“ - atsakė Rimantė. „Greitai bėk!“ - aš surikau. „Sek mane! Imk šitus mažus stiklinius kamuoliukus“ (marbles). „Ką aš darysiu su šiais kamuoliukais?“ - Rimantė paklausė. „Mesk į viršų. Jie turi magišką jėgą“ - aš jai aiškinau. „Aaaaah, ū ū ū“ - Rimantė sakė. Ir mes išbėgom iš pilies.

Staigiai išgirdom - „Mūūū-aaaah!“
„Tai kas čia! Pasirodykit!“ - mes sušukom. „Gerai“ - atsakė kažkas, ir išėjo iš šešėlio. Tai buvo Rimantės broliukas Lukas. „Lukai, aš tau sakiau, negalima eiti į kiemą, kai Judrina ir aš žaidžiam...“ - Rimantė barė jį. „Mergaitės ir Lukai, į vidų vakarienei!“ - šaukė Mama. „Ar vėl žaisim 'Baugi Pilis' rytoj Rimantė?“, - paklausiau ją.

2. ŠARKA VAGILĒ

Vieną vakarą mergaitė paliko savo rankinuko daiktus ant staliuko. Tai buvo lūpdažis, žiedas, veidrodėlis ir kiti daiktai. Mergaitė atidarė langą ir nuėjo miegoti. Kai ji užmigo, atskrido šarka ir paėmė mergaitės daiktus. Šarka nuskrido į savo lizdą ir grožėjosi brangenybėmis. Kai išaušo rytas, mergaitė pamatė, kad jos daiktai pavogti!

3. KĄ AŠ MATAU...

Aš matau Aidą mokytoją. Ji čiaudi ir karmo karpinius. Benita rašo rašinėį. Tomas stovi prie lango, Kotryna su Kazyte lauke. Rasa, kita mokytoja, atėjo ir kalba su Aida. Dabar šneka Viktorija. O dabar ji dainuoja. Lia-lia-liaaaaaa! Tomas atėjo prie lentos. Benita dabar keikiasi su Viktorija dėl jos naujo megztinio ir sako: „Nesugadink jo!“ Aš sėdžiu prie stalo, rašau ir noriu šokolado. Viktorija neleidžia man jo valgyti!

1., 2. ir 3. - Judrina Kymantaitė, 11 metų

Rugpjūčio mėnesį Gyvojo Rožančiaus Brolija meldžiasi už katalikiškos spaudos darbuotojus.

Rugpjūčio meniu skirtas „Tėviškės Aidų“ laikraščio spaudos vėjus. Sekmadienį, rugpjūčio 19 d. ALKF išdininkė O. Prašmūtienė rinks aukas.

Sekmadienį, rugpjūčio 26 d. melsimės už gyvuosius ir mirusius ALK Federacijos narius ir „Tėviškės Aidų“ darbuotojus, bendradarbius, rėmėjus ir skaitytojus.
ALKF Valdyba

Aukos „Tėviškės Aidams“

Irena Mackevičienė \$100, V. Sakalauskas \$25 ir V. Tankus \$5.

Nuoširdžiai dėkojame už aukas, ir kartu prisituisiems prenumeratas.

ALKF Valdyba ir „Tėviškės Aidų“ darbuotojai

Melbourno skautų „Sleepover“ Lietuvių Namuose

Jau pasidarė tradicija, kad per mokyklines atostogas, „Džiugo“ tunto skautai permiega vieną naktį Lietuvių Namuose. Skautai verda vakarienę, prityrę skautai, vyčiai ir vyresnės sesės praveda jaunesniems vilkiukams ir paukštytėms žaidimus. Po vakarienės vyksta „laužas“ ir rodomas filmas. Sekantį rytą, šį liepos 14 d., po pusryčių ir rikiuotės, visi skautai išvyko į Federation Square muziejų ir „Pixar Animation Exhibition“. Skautai praleidė linksmą popietę, grįžę į Lietuvių Namus, atsisveikino sugiedodami „Ateina Naktis“. Smagiausia buvo sutikti naujų skautų, kurie linksmi prisidėjo prie dainavimo, žaidimų ir maloniai susipažino su naujais draugais-skautais. Visi labai laukia sausio mėnesio stovyklos Wonga Parke ir įsigyti daugiau skautiškų patyrimų.

„Džiugo“ tuntas dėkoja Lietuvių Klubui už nakynę ir vyresniems broliams bei sesėms už skautišką pagalbą.
Budėkime!

Melbourno lietuvių bendruomenės nariai kviečiami į Melbourno Lietuvių Namus (44 Errol Street, North Melbourne) - sekmadienį, rugpjūčio 12 d. bus įdomi bendruomenės popietė.

Pirma valanda po pietų, jubiliejinėje salėje, pakartotinai įvyks rinkimai į Melbourno Apylinkės valdybą. Po nesėkmingų rinkimų praėjusį sekmadienį, tikimasi atsirasti bent trys savanoriai kandidatuoti į Apylinkės valdybą. Ši popietės dalis užtruks neilgiau 20 minučių.

Šiuo laiku Melbourno lietuvių tarpe vyksta politinis sujudimas siūlant bendruomenės narius iš vidurinės ir jaunesnės kartos kandidatuoti į valdybą.

Po rinkimų, visi kviečiami pasiklausti Dennis Gaylard ir Birutės Prašmūtaitės išpūdžius apie Lietuvos viešnagę.

Popietėje taip pat išgirsite apie Birutės dalyvavimą TMID suruoštame seminare Vilniuje „Užsienio lietuvių ikimokyklinio amžiaus vaikų ugdymo galimybių įvairovė ir raida“. Šita dalis būtų įdomu tiems tėvams Melbourn, kurie norėtų savo vaikams įsteigti lietuvišką vaikų darželį.

Bus rodomos nuotraukos ir skiriamas laikas klausimams. Laukiame mūsų tautiečių iš įvairių lietuvių bendruomenės kartų. Po popietės bus laiko asmeniškai pasikalbėti su Krašto Valdybos ir naujos Melbourno apylinkės valdybos nariais.

ALB Krašto Valdyba

ALB Geelongo Apylinkės narių dėmesiu!

Metinis susirinkimas įvyks sekmadienį, rugpjūčio 12 d., Lietuvių Namuose, Pettitt Park, Beauford St., Bell Post Hill.

Pradžia 2 val. p.p.

Nario mokesčiai bus renkamas nuo 1-mos val. p.p.

Tik nariai susimokėję nario mokesčių turės teisę balsuoti.

Numatyta dienotvarkė:

Susirinkimo atidarymas, Prezidiumo kvietimas, Dienotvarkės priėmimas, Mirusiųjų pagerbimas, Praėjusio metinio susirinkimo protokolo skaitymas ir jo priėmimas, Pranešimai: Apylinkės Valdybos pirmininko, Išdininko, Revizijos Komisijos, Organizacijų, Diskusijos dėl pranešimų ir jų priėmimas, Mandatų komisijos sudarymas, Apylinkės Valdybos rinkimai, Revizijos Komisijos rinkimai, Kiti reikalai, pasiūlymai, diskusijos, Susirinkimo uždarymas, Tautos Himnas

Po susirinkimo, visi yra kviečiami kavutei ir užkandžiams!

Kviečiame visus dalyvauti.

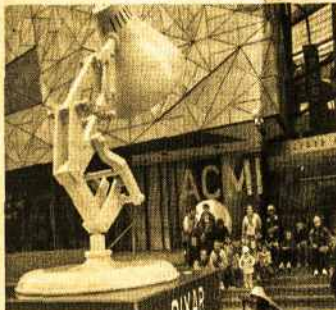
ALB Geelongo Apylinkės Valdyba

Melbourno Pensininkų Sąjunga praneša, kad pensininkams pietūs vyksta kas mėnesio antrą antradienį. Sekantys pietūs įvyks antradienį, rugpjūčio 14 d., 11 val. ryto Lietuvių Namuose. Kviečiame visus jaukiam pabendravimui.

Dėmesio!

Melbourno Katalikių Moterų Draugija švenčia savo Metinę šventę, sekmadienį, rugpjūčio 19 d. Šv. Marijos Jūros Žvaigždės bažnyčioje 11 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios, o po to bendri pietūs Lietuvių Namuose.

Kas norėtų dalyvauti prašome užsirašyti iki rugpjūčio 14 d. pas dr. A. Butkutę 93873161 arba pas Z. Prancūnienę 98487743. MKM Valdyba

Linksmi „Džiugo“ Tunto skautai ir skautės išvykoje - „Pixar Animation Exhibition, Melbourne Federation Square Museum“. Brolio vyčio Vytauto Krivicko nuotraukos.

